

що не ся случя, освѣнь на Константинопольскій-
атъ патріархъ.

Потомъ любопытно е, какъ братовъ-атъ
сынъ на-Іерусалимскій патріархъ, наслѣдникъ
на имѣніе-то му, какъ-то и на тронъ-атъ му
на времена, дохожда въ Цариградъ, и клеве-
тува стрыка си и народа си! Тойзи Архидіа-
конъ бѣше ся отхранилъ въ Рымски те училища.
Чудесно! не ли усѣщамы тука онова, що каз-
ватъ Латини-те Фраусъ Пія, сир. прелестъ
благочестива? защото ето що ся подлага:

Около скончаніе-то на шестнадесатый
вѣкъ, Папа Григорій ІГ. учреди въ Рымъ учи-
лище, кое-то назова Греческо Колегію.
Громни иждивенія расыпахася за удерженіе-
то на това училище, и апостоли ся распрас-
наха по всяка страна, гдѣ-то живѣяха право-
славни, за да испрацатъ ученицы, юношы по
большей части на пятнадесатъ или шестнаде-
сятъ годниъ, кои-то родители-те имъ прида-
ваха многожды въ руцѣ-те на самы-те тыя а-
постолы, съ надежда даромъ да ги отхранятъ;
Лукавство, кое-то и до днесъ Комфрерія-та
(собратіе-то) на Латински-те калугеры упо-
треблява. Сиромашки-те убо юношы пращаха-
ся на Рымско-то колегію. Тамо по причина наро-
днаго ученія, учахася Католикисмъ-атъ, а найпаче
учахася да припознаватъ Папа-та; като втораго
Христа на земля-та, и като истиннаго намѣ-
стника на—Св. Петра, като толкователя не-